

UN NOBIL BUCOVINEAN LA BUCUREȘTI ȘI RESUSCITAREA STUDIILOR GENEALOGICE ROMÂNEȘTI

Mihai Sorin Rădulescu

Începuturile Comisiei de Heraldică, Genealogie și Sigilografie de pe lângă Institutul de Istorie „N. Iorga” – care după Decembrie 1989 a fost afiliată Academiei Române – sunt legate de figura inginerului Șerban Flondor, fiul omului politic bucovinean Iancu cavalier de Flondor (1865–1924), coborât dintr-o veche familie nobilă din Moldova de Nord¹. Rolul lui Șerban Flondor în constituirea Comisiei de Heraldică, Genealogie și Sigilografie era cunoscut de mulți dintre vechii membri ai acestei puțin mediatizate, dar active asociații de pasionați, membri care însă – în majoritatea lor covârșitoare – s-au stins din viață. În căutarea celor care l-au cunoscut, am aflat doi istorici – întâmplător cu același nume de familie – care mi-au evocat figura acestui personaj, a cărui amintire a căzut complet în uitare: profesorul Ștefan Ștefănescu, fost director al Institutului de Istorie „N. Iorga”, care și pe vremea studenției mele, într-un seminar de istorie medievală, i-a făcut un călduros elogiu, și heraldistul Mihail G. Ștefănescu, nepot de fiu al compozitorului George Ștefănescu, întemeietorul Operei Române. Ei sunt astăzi martori în viață ai momentului de început al acestei instituții care a fost pentru mulți urmași ai boierimii rămași în țară, o adevărată oază de profesionalitate și de apolitism. A fost într-un fel, pentru un grup restrâns – dar totuși semnificativ² - o alternativă la din ce în ce mai apăsătoarea atmosferă generală.

În rândul genealogiștilor și heraldiștilor cu care Șerban Flondor se aflase în legături de prietenie, fie menționați inginerul Ferdinand Bartsch - descendent din familiile Ghica (ramura moldovenească de la Trifești), Miclescu și Boldur-Lățescu - și bucovineanul Traian Larionescu, fost bibliotecar la Fundația Universitară „Carol I”, autorul unui rarism *Armorial al Moldovei de Sus*. Între prietenii lui Șerban Flondor și ai soției sale Nadêje născută Știrbei, fiica omului politic Barbu Știrbei, se numărau, de asemenea, istoricul de artă Radu Crețeanu și soția sa Sarmiza, autoarea fermecătoarei cărți *De pe valea Motrului*³. Cu trecerea anilor, amintirea lui Șerban Flondor s-a estompat, pentru a ajunge astăzi cu desăvârșire inexistentă. Chiar dacă

¹ Despre familia Flondor, vezi Nicolae baron Flondor, *Arborele genealogic al familiei Flondor*, [Cernăuți], 1925; *Les grandes familles de Roumanie. La famille Flondor*, în “L’Indépendance roumaine”, III, nr. 58, 1937; Traian Larionescu, *Familii vechi bucovinene*, în “Arhiva Genealogică Română”, București, 1944, p. 19, 26, 28; *Spuren der deutschen Einwanderung in die Bukowina vor 200 Jahren - Grenzschutz und Adel in österreichischer Zeit*, volum îngrijit și ilustrat de Rudolf Wagner, München, 1983. Despre activitatea politică a membrilor acestui neam distins, vezi Ion Nistor, *Istoria Bucovinei*, București, 1991, p. 440.

² Mihai Sorin Rădulescu, *Genealogia românească. Istoric și bibliografie*. Brăila, 2000, p. 170-111.

³ Șerban Flondor a fost, de altfel, înhumat în anul 1971 la cimitirul Bellu, în locul de veci al acestora, figura 20b/locul 12 (informație comunicată de heraldistul Mihail G. Ștefănescu).

restituirile istorice au o savoare a lor, nu este vorba aici de o artificială scoatere la lumină a unui personaj obscur, cum ar putea crede unii. Șerban Flondor a fost **un pasionat autentic** al heraldicii și genealogiei, cu accent pe Bucovina sa natală, iar meritul de inițiator al Comisiei de la Institutul Iorga se cade a-i fi restituit.

Modelul după care a fost înființată această interesantă asociație a fost *Cercul Genealogic Român*, întemeiat la 7 martie 1943, în casa generalului Mihail Racoviță-Cehan⁴. Chiar dacă printre întemeietorii săi nu s-a numărat și Șerban Flondor, numeroși prieteni ai săi, între care Ferdinand Bartsch, au făcut parte din acest cenaclu de împătimiți ai hrisoavelor, spițelor de neam și herburilor. Faptul că a existat o legătură între această asociație constituită în vremea războiului și inițiativa lui Șerban Flondor o dovedește și existența, între hârtiile sale, a emblemei *Cercului Genealogic Român* din București, care înfățișa, cu o elegantă simplitate, un arbore - emblema care se găsește pe coperta unicului număr al publicației editate de acesta⁵.

Împrejurările concrete ale înființării Comisiei de Heraldică, Genealogie și Sigilografie de pe lângă Institutul de Istorie „N. Iorga” sunt legate de participarea lui Șerban Flondor la Congresul Internațional de Genealogie și Heraldică de la Viena, în anul 1970. Istoricul Ștefan Ștefănescu, care a luat și domnia sa parte la această manifestare internațională, mi-a relatat cu multă bunăvoință felul cum s-au derulat evenimentele: tocmai avusese loc o vizită în România a președintelui Austriei, Franz Jonas, și se pregătea vizita de răspuns a președintelui României. Șerban Flondor a făcut un voiaj împreună cu soția sa la Paris, oprindu-se apoi la Viena, la Congresul amintit, unde a făcut o impresie deosebită. Fusese elev la prestigiosul institut vienez Theresianum, era membru al societății „Adler” și mânuia la perfecție limba germană. Este de menționat faptul că la reuniunea vieneză a participat și heraldistul Marcel Sturdza-Săucești, strănepot direct al domnitorului Ioniță Sandu Sturdza.

Succesul la manifestarea de la Viena l-a făcut pe Șerban Flondor ca la întoarcerea în țară să propună profesorului Ștefan Ștefănescu, pe atunci proaspăt director al Institutului Iorga, constituirea unei asociații de studii heraldice și genealogice, sub tutela acestei instituții. A fost redactat un memoriu adresat Comitetului Central, mai exact lui Cornel Burtică, memoriu care a primit un răspuns pozitiv, iar președinte al nou înființatei instituții a fost numit, la propunerea profesorului Ștefan Ștefănescu, istoricul Mihai Berza, care ținuse cursul de heraldică și genealogie în cadrul desființatei Școli de Arhivistică. Heraldistul Mihail G. Ștephănescu mi-a istorisit și de o audiență solicitată în acest context lui Miron Constantinescu, la care a participat împreună cu Șerban Flondor.

Pentru că am amintit de arhiva lui Șerban Flondor, încercarea de față a pornit de la un dosar cu spițe genealogice pe care regretatul Radu Beldiman (1920-2004), și el un urmaș al boierimii interesat de cunoașterea strămoșilor, mi l-a încredințat în

⁴ „Arhiva Genealogică Română”, București, 1944, p. 86-87.

⁵ *Ibidem*.

urmă cu câțiva ani. Probabil că îl avea pe filiera Știrbei, pentru că mama sa, Madeleine Beldiman născută Rosetti, fusese o bună prietenă a Elisei Brătianu născută Știrbei, soția lui Ionel Brătianu, cu care a și locuit în casă, pe strada Ștefan Burcuș din București. Elisa Brătianu era soră cu prințul Barbu Știrbei, socrul lui Șerban Flondor. Sau poate că le avea lăsate direct de Șerban Flondor. În orice caz, acest dosar indică existența unei arhive genealogice și heraldice bogate care poate că s-a pierdut sau poate că nu. Este posibil ca părți din ea să fie la alte persoane particulare sau să fi ajuns în depozite publice. Viitorul va putea aduce precizări în această privință.

Dosarul Șerban Flondor aflat în colecția mea conține următoarele spițe, unele ornate cu blazoane: Abaza, Albotă, Arbore, Dombrovski, Dobrovolschi de Buchenthal, Brăescu, Bogdan, Brahă, Bantăș, Barbovschi, Badiul, Brancovici, Boul, Calmuțki, Cazimir, Duca, Dubău-Filipescu, Flondor, Golăe și Perjul, Maretich de Klokoch, o copie după un document de nobilitate al familiei Gallin, un *Ahnentafel* al Nataliei Grigorcea, arbori genealogici ai familiilor Giurgiuvanu, Holban, Hurmuzaki, Ilski, Keșco, Koslinski, Kogălniceanu, Luca, Leiță, copii după documente ale familiei conților Logoteti. La majoritatea spițelor este indicat autorul sau proveniența lor: Traian Larionescu, Emanoil Bogdan, Gheorghe Ghibănescu, Sever Zotta, Ștefan Cernovodeanu, Emanoil Hagi-Mosc, Nicolae Koslinski, Teodor Bălan, I.C. Miclescu-Prăjescu, Emanoil Bogdan, precum și un **opis** Mihai Sturdza.

Este de presupus că Șerban Flondor s-a „contaminat” poate de această pasiune pentru genealogie și heraldică de la unchiul său Sever Zotta, care, după cum se știe, a fost un maestru al acestor domenii, fost director, în perioada interbelică, al Arhivelor Statului din Iași. Sever Zotta era frate cu mama lui Șerban Flondor, iar moșiile lor – aflate în fostul județ Storojineț, astăzi în Ucraina - se învecinau: Davideniul lui Sever Zotta se găsește la câțiva kilometri de Comăreștii nepotului său⁶. După cum reiese dintr-un „*Zeugniss*” (mărturie olografă) al lui Șerban Flondor, el stăpânea în Bucovina, moșia „Flondoreni – Storojineț – Comărești” și pădurea „Lauria” din comuna Straja, totalizând 2000 ha de teren arabil și 4000 ha de pădure⁷.

Cele câteva scrisori aflate în anexele acestui articol sunt relevante din mai multe puncte de vedere. Prima dintre ele, expediată în anul 1841 de Crăciun, de la Viena, de către Gheorghe Hurmuzaki – tatăl bunicii materne a lui Șerban Flondor – părinților săi, ilustrează atașamentul acestui cărturar pașoptist față de locurile natale. După cum este bine cunoscut, Gheorghe Hurmuzaki avea să se illustreze în mișcarea culturală românească editând ziarul „Bucovina”, împreună cu fratele său Alexandru.

Epistolele de la Emeric Medveczky, văr cu Șerban Flondor, ca și cea a acestuia din urmă către mătușa sa Margareta Zotta, născută Grigorcea, soția lui Sever Zotta, au un interesant conținut heraldic și genealogic și demonstrează preocupările asidue pe care nobilul bucovinean trăitor la București le-a manifestat

⁶ *Ghidul drumurilor din România*, editat de Automobil-Clubul Regal Român, București, 1928, planșa nr. 1.

⁷ Vezi mai jos documentul nr. 5.

pentru aceste discipline auxiliare - dar atât de folositoare – ale istoriei. Este relevantă, de asemenea, legătura de prietenie cu istoricul Teodor Bălan, eminent cunoscător al trecutului Bucovinei, fost conferențiar la Universitatea din Cernăuți. Foarte buna cunoaștere a limbii germane și plăcerea cu care o vorbea și o scria este vădită de aceste scrisori: ceea ce a fost franceza pentru boierimea din Principate în epoca modernă, a fost germana pentru nobilimea românească din Bucovina.

Interesul deosebit pe care Șerban Flondor îl avea pentru ținutul său natal se reflectă și în compoziția bibliotecii sale din care dețin un volum – purtând semnătura sa pe pagina de gardă - intitulat *Suczawa's historische Denkwürdigkeiten (Repere istorice ale Sucevei)*, de profesorul gimnazial Wilhelm Schmidt, publicată la Cernăuți în anul 1876. În această carte atrage atenția, de pildă, un arbore genealogic al Movileștilor a căror importanță istorică era conștientizată încă de pe atunci. Sunt redată înrudirile și descendența lor în marea aristocrație poloneză. De fapt, ceea ce caracterizează lucrarea este spiritul obiectiv în care e redată istoria Bucovinei, cu vechiul său trecut în cadrul principatului Moldovei.

Documentul anexat nr. 6 – o însemnare autografă a lui Iancu Zotta, fiul lui Sever Zotta – dă de gândit asupra bogăției acestei biblioteci care probabil în cea mai mare parte s-a pierdut, ca și asupra colecției de spițe, sigilii și documente ale lui Șerban Flondor. Ele se aflau depuse la palatul de la Buftea al familiei Știrbei, datorită, firește, înrudirii sale prin căsătorie cu acest clan influent și bogat. De altfel, în ceea ce privește „evghenia” și starea materială, Flondorii nu erau în inferioritate. Ascendența și legăturile de rudenie cu cele mai însemnate familii nobile bucovinene, titlurile de noblețe conferite de austrieci, stilul de viață și nivelul de cultură făceau din ei una dintre cele mai interesante familii din România interbelică. Iancu cavaler de Flondor jucase un rol foarte însemnat în mișcarea națională românească din Bucovina înainte de 1918, fiind președintele Partidului Național Român din această provincie. Fiul său Șerban Flondor s-a căsătorit cu Nadje Știrbei în anul 1936 la Buftea, integrându-se în mod simbolic în stratul înalt al societății românești, cum a fost și cazul multor altor căsătorii dintre urmași ai nobilimii bucovinene și membri ai aristocrației din Vechiul Regat: de pildă în familiile Grigorcea, Kapri, Pruncul ș.a.

Ce i-ar putea reproșa unii lui Șerban Flondor? Poate că a făcut parte dintr-o familie prea legată de conștiința identității sale românești. În Imperiul multinațional al Habsburgilor, acest fapt nu era însă unul negativ, ci ceva firesc. Familia Flondor, vechi neam boieresc moldovenesc, a primit – ca și multe alte familii boierești românești, precum și de alte origini, ca de pildă armenesti – titlul de „cavaler”, aceasta în anul 1789. O singură ramură – cea a lui Nicolae Flondor, frate cu Iancu Flondor – avea să primească și titlul de baron, în 1913, așadar chiar în ajunul prăbușirii Imperiului. În Bucovina nu exista o incompatibilitate – cum am putea crede astăzi – între apartenența la clasa nobiliară și faptul de a fi român. Aceasta este atât de evident – dacă este să ne gândim și, de pildă, la rolul eminent al familiei Hurmuzaki – încât nu mai necesită argumentare. Șerban Flondor a mers pe

linia tradiției familiei și strămoșilor săi. A-i reproșa că „a trecut de partea românească”, înseamnă în realitate a da dovadă de ignoranță și de rea-credință.

De ce a fost uitat Șerban Flondor? Răspunsul la această întrebare ține atât de contextul general al epocii lui Ceaușescu, în care un nobil bucovinean, ginere al lui Barbu Știrbei, fost mare proprietar funciar într-o regiune care pe deasupra nici nu mai făcea parte din teritoriul statului român era privit ca atare, cât și de factori subiectivi. Aceștia din urmă se referă probabil la invidii și rivalități: fost elev la Theresianum și reprezentant al spiritului înalt de civilizație pe care l-a întruchipat Viena habsburgică, Șerban Flondor a trezit cu siguranță antipatie și ostilitate. Nu este deloc de mirare și mai neașteptat ar fi fost să nu fi fost așa. Dincolo de toate aceste considerente, rămâne amintirea unui personaj cu farmec deosebit și întemeierea unei instituții – Comisia de Heraldică, Genealogie și Sigilografie de pe lângă Institutul de Istorie „N. Iorga” - a cărei activitate asiduă vreme de două decenii, merită a fi elogiată și rememorată. Lecția acesteia este una de supraviețuire culturală în condiții vitrege, de încercare de salvare a memoriei atât de grav afectată și deformată.

Documente (din dosarul heraldico-genealogic al lui Șerban Flondor, aflat în colecția autorului acestor rânduri)

1. Scrisoare autografă a lui Gheorghe Hurmuzaki⁸, străbunicul lui Șerban Flondor, către părinții săi:

„Preaiubiților Părinți

Nădăjduiesc di la premilostivul Dumnezeu, cum că pitreceți astăzi sfintele Crăciun cu sănătate și cu bucurie. Cu atâta mai mult doresc aceasta, încât numai aceasta dulce cugetare mă poati mântui despre trista me sărbare a zililor acestor sfinte, de care cu atâta vreme mă bucurasăm înainte, cum că le voi pitrece astăoară acasă, la pieptul scumpilor mei părinți și frați. Inșă *homo proposit et deus disponit*. Pentru anul cel nou 1842 vă heretisăsc, iubiților părinți, cu toată fierbința a fieștii inimii mele și doresc, ca și în anul acesta să vă aibă milostivul Dumnezeu supt cereasca sa pază și ocrotire, să vă apere de toate neplăcerile a vieții aceștia, să vă bucure cu tot binile putincios, să răverse cu mână părințască blagoslovenie și fericire asupra Dumilorvoastră și asupra celora, pe care îi iubiți. Iară mie mă rog ca să-mi păstrați și în anul viitor tot aceeași dragoste și binevoință, care cuprinde pentru mine ce[a] mai dulce, ce[a] mai înaltă norocire. Mulțămitle măle, dragostea și credința me, respectul și supunerea me – simțămitle aceste, izvorite din adâncimea unii inimi

⁸ Despre personalitatea lui Gheorghe Hurmuzaki (1817–1882), vezi Ilie Luceac, *Familia Hurmuzaki: între ideal și realizare (O istorie a culturii românești din Bucovina în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea)*, cu un Cuvânt înainte de acad. Ștefan Ștefănescu, Cernăuți – Timișoara, 2000, pp. 148-152. Vezi, de asemenea, Teodor Bălan, *Moșia Cernauca și familia Hurmuzachi*, Cernăuți, 1925. Nu este imposibil ca această scrisoare să mai fi văzut lumina tiparului. Ea se afla în original în posesia lui Șerban Flondor.

curate, care li ve aduc astăzi, preiubiților părinți, drept jărtvă fiască, nu vor înceta nici într-o vreme a mă însufleți și a mă împinge spre orice faptă și spre orice jărtvă, care numai vor ceri datoriile fiești di la mine și prin care mă voi pute arăta ca fiu iubitor și răcunoscător a părinților celor mai grijitori și mai simțitori din lume.

Sărut mânilor Dumilorvoastre, preiubiților părinți pentru scumpile di pe urmă scrisori cu care m-ați bucurat în săptămâna trecută și în care era alăturat și răvașul lui Constandin⁹ către Dumneavoastră, pentru care mulțamesc așijdire foarte mult. Poroncile D[o]mniilor voastre voi împlini toate cu de-amărintu înaintea purcederii mele de aice. Dumnezeu îmi este martur, cât sunt de trist și cât mii de ciudă, cum că nu sunt acum acasă, unde mă trage inima și sufletul cu o puteri, a căria tărie numai acela îmi poati închipui, care copil iubitor fiind, au lipsit ani întregi din casa părințască. Insănătoșirea profesorului meu merge așa de încet, că voi fi blăstămat să șad aice poate încă 10 sau 15 zile – și voi pierdi și pe Doksaki¹⁰ și poati și nunta vărului Vasălko. Mai „*homo proponit et deus disponit*” nu s-au mai dat pi lume. – Nădăjduiesc însă cu toate aceste di la milostivul Dumnezeu, cum că nu mă va mai ține aice multă vreme în osândă și cum că în curând voi pute împărtăși D[omniilor]lor voastră zioa purcederii mele. Rămân a Domniilorvoastre pre plecat și supus fiu.

Gheorghe

Viena, vineri în zioa sfintelor Crăciun 1841

[Scris pe margine vertical:] Aice să audi, cum că Doksaki faci voiajul pin Rosiia și pin Moldova într-o cadă mari plină de apă, ce șadi pi roți și care o trag telegarii cii vechi târcați și flegmaticoși. Și dioparti Nicu¹¹ călari pi catâr, și di cealaltă parti [...] pi [...]!

[Scris pe margine orizontal, deasupra textului:] Pe frați și pe surori sărut pre dulce și le doresc de an nou toate cele bune și anume plăcinti cu smântână.

2. Scrisoare a lui Emeric Medveczky (de Besztercze) adresată vărului său Șerban Flondor (dactilografiată):

„31. Mai 1966

Lieber Serban!

Ich bin Dir schon lange ein Schreiben schuldig und bitte Dich um Entschuldigung, weil ich solange geschwiegen habe. Es kommt mir so wie gestern vor, dass Du und Doxutza uns den Abschied und die letzten Stunden in Bukarest leicht machtet und uns als die letzten Getreuen Gesellschaft leistetest.

Gestern mittags als Zoe und ich zu Pfingstmontag bei Schellhorns zum Essen eingeladen waren, sprachen wir von Euch, wie Ihr beide so rührend Euch um uns bekümmertest und Schellhorn bat mich, in meinem nächsten Schreiben, seine

⁹ Este vorba de fratele său Constantin Hurmuzaki (1811–1869).

¹⁰ Istoricul Eudoxiu Hurmuzaki (1812–1874), fratele cel mare al lui Gheorghe Hurmuzaki.

¹¹ Nicolae Hurmuzaki (1826–1909), frate mai mic al lui Gheorghe Hurmuzaki.

herzlichsten Grüsse auszurichten und Dich zu bitten, auch an Doxutza seine Grüsse zu übermitteln, falls Du Gelegenheit dazu hättest.

Bei dieser Gelegenheit erinnerte ich mich, dass ich Dir schon so lange einen Brief schulde und so setze ich mich heute schon hin und schreibe.

Ich weiss nicht recht, wo ich anfangen soll und was ich schreiben soll, denn Du hast sicher schon von irgend einem unserer Bekannten gehört, dass unsere Reise sehr gut von Statten lief, dass wir uns hier gut eingewöhnt haben und dass ich auf die finanzielle Regelung meiner hiesigen Situation warte.

Inzwischen haben wir, dank der vielen Freunde Lutzas, welche alle automobilisiert sind, Gelegenheit gehabt, die nähere und weitere Umgebung von Tübingen zu bewundern, die wirklich prachtvoll ist. Wir waren auch bei Dolly und Peter zu Besuch, haben Viky Trenkwald einige Male besucht und gerade gestern waren Karli und Viky bei uns zu Besuch und haben uns animiert, mit ihnen am nächsten Wochenende einen Autoausflug nach Speyer zu einem ehemaligen Schulkollegen meines Neffens Ali zu machen und uns bei dieser Gelegenheit den dortigen Dom und die schöne Umgebung anzusehen.

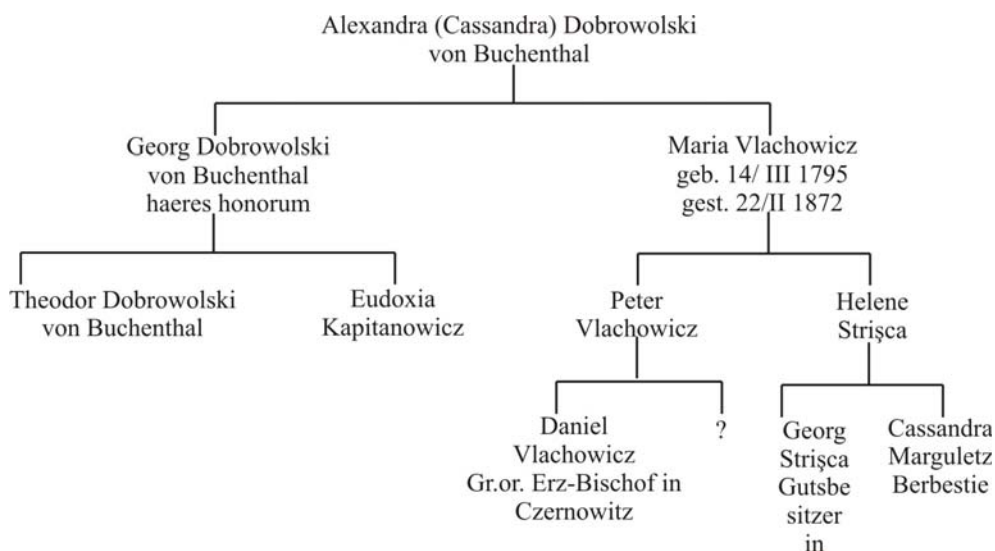
Viky erzählte uns, dass sie Gelegenheit hatte, im Stuttgarter Adelsarchiv, die Aufzeichnungen und Wappen der Familie Trenkwald und ihrer mütterlichen Verwandtschaft einsehen zu können und da erinnerte ich mich dass ich Dir einige Auskünfte über meine mütterlichen Vorfahren zu geben [sic] und da schreibe ich Dir auf der Rückseite den Stammbaum meiner Grossmutter Cassandra Buberl geb. Buchenthal auf, denn bei unserem letzten Beisammensein habe ich Dich falsch informiert, als ich die Familie Strisca als Vorfahren der Buchenthals bezeichnete, während sie, wie Du aus der umseitigen Skizze ersehen kannst, mit der Familie Vlachowicz verschwägert war. Nun – auch grössere Historiker, als ich es bin, haben sich geirrt und so bitte ich um Verzeihung für diesen Fehler.

Aus den Erzählungen meiner Grossmutter erinnere ich mich noch daran, dass Georg Strisca sechs Töchter hatte, von denen eine mit einem Wassilko, eine andere mit einem Flondor (?), wahrscheinlich von der Linie der Hlinitzer Flondors, verheiratet war und wenn ich mich nicht irre, war eine dritte mit Balthasar Della Scala verheiratet. Letzteres weiss ich nicht mehr ganz genau, es kann auch falsch sein.

Nun genug der Stammbaumkraxlerei und ich will schliessen, mit der Bitte, dass Du – wenn Du einmal Zeit und Lust hast – mir ein wenig über Euch hören lässt. Deine Gattin dürfte ja inzwischen schon wieder zu Hause sein und ich bitte Dich ihr meine Handküsse zu übermitteln. Von Zoe und Lutzas viele Grüsse. Thinka hat uns vor ein paar Tagen wieder verlassen, nachdem sie mehr als 2 Monate hier gewohnt hat, es war nach 25 Jahren unser Wiedersehen und da blieb sie ein wenig länger hier, als sie ursprünglich geplant hatte.

Es grüsst Dich herzlichst

Dein
[Semnătură olografă:] Imre”

[Scris pe plic, în calitate de expeditor:] „Emmeric Medveczky, 74 Tübingen, Schaffhausenstr.33”¹².

¹² “31 mai 1966 Dragă Șerban! Îți sunt dator de mult cu o scrisoare și te rog să mă ierți că am tăcut atât de mult timp. Mi se pare că parcă a fost ieri când tu și Doxuță ne-ați făcut ușoare despărțirea și ultimele ore la București și ne-ați ținut companie ca devotații cei din urmă. Ieri la prânz când Zoe și cu mine am fost invitați la masă de Rusalii la familia Schellhorn, am vorbit despre voi, cum v-ați preocupat de noi atât de mișcător și Schellhorn m-a rugat, în următoarea sa scrisoare, să îți trimit salutările lui cele mai afectuoase și să te rog să transmiți și lui Doxuță salutările lui, dacă ai ocazia pentru aceasta. Cu acest prilej mi-am amintit că îți datorez de atât de mult timp o scrisoare și astfel mă așez și îți scriu. Nu știu foarte exact unde să încep și ce să îți scriu, pentru că ai auzit cu siguranță de la vreuna dintre cunoștințele noastre că voiajul nostru s-a desfășurat foarte bine de la început, că ne-am integrat bine aici și că aștept reglarea financiară a situației mele de aici. Intre timp am avut ocazia, mulțumită numeroșilor prieteni ai Luței, care au toți automobil, să admirăm împrejurimile mai apropiate sau mai depărtate ale Tübingenului, care sunt cu adevărat splendide. Am fost și la Dolly și la Peter în vizită, am vizitat-o de câteva ori pe Viky Trenkwald și chiar ieri au fost Karli și Viky la noi în vizită și ne-au încurajat să mergem cu ei în sfârșitul de săptămână viitor într-o excursie cu mașina la Speyer, la un fost coleg de școală al nepotului meu Ali și cu acest prilej să vedem domul de acolo și frumoasele împrejurimi. Viky ne-a povestit că a avut ocazia să vadă în arhiva nobiliară de la Stuttgart, însemnările și blazonul familiei Trenkwald și ale rudelor sale maternelne și așa mi-am amintit că aveam să îți dau niște lămuriri despre strămoșii mei materni și îți scriu pe verso arborele genealogic al bunicii mele Casandra Buberl născută Buchenthal, pentru că la ultima noastră întâlnire te-am informat greșit când am considerat familia Strișca drept strămoși ai familiei Buchenthal, în vreme ce, după cum poți vedea din schița de pe verso, sunt încuscriți cu familia Vlachowicz. Ei, și istorici mai mari decât mine s-au înșelat și astfel te rog să mă ierți pentru această greșală. Din povestirile bunicii mele îmi amintesc încă faptul că Georg Strișca avea șase fiice, din care una era căsătorită cu un Wassilko, o alta cu un Flondor (?), probabil dintr-o ramură a Flondorilor de la Hlinița, și, dacă nu mă înșel, o a treia era căsătorită cu Balthasar Della Scala. Ultimul lucru nu îl mai știu foarte exact, poate să fie și greșit. Acum, destul cu mângăleala de arbori

3. Scrisoare autografă trimisă de Șerban Flondor mătușii sale Margareta Zotta născută Grigorcea, soția lui Sever Zotta:

„Bukarest am 31.Juli 1967

Liebe Tante Marga,

Bitte die Verzögerung dieses meines Schreibens zu entschuldigen; sie ist auf zwei Umstände zurückzuführen: Naděje musste wegen Ihres Beines (*Tromboflebită*) einige Tage zu Bett ruhig mit gestrecktem Fuss liegen, gleichzeitig hatte Mircea eine böse Grippe mit 39.5° Fieber so dass ich als Sanitäter vollauf zu tun hatte.

Habe den Brief George Hormuzakis aus dem Kyrillischen übertragen und mir erlaubt, ohne vorher Ihre Zustimmung einzuholen, eine Kopie dieses Briefes an Prof.Balan¹³ abzuschicken, der ja schon von Ihnen die Genehmigung erhalten hatte die Hormuzakibriefe zu kopieren. Habe beim Herumstöbern in meinen Papieren den letzten Brief an mich von Onkel Sever gefunden, gleichzeitig einen Brief vom Onkel an Gen.Rosetti. Bei meinem hoffentlich baldigen Besuch in Brașow werde ich beide Briefe mitbringen.

Da ich wie gesagt die Kopie des Briefes Georges Hormuzaki an seine Eltern geschrieben am Weihnachtstag in Wien 1841 habe, erlaube ich mir das Original diesem Briefe beizulegen den ich rekomandiert mit Empfangsbestätigung absende damit ich die Gewissheit habe, dass das Original wieder in Ihre Hände gelangt ist. Die Klassenbücher des Buczaczer Liceums bringe ich das nächste Mal persönlich. Nochmals liebe Tante vielen ergebenen Dank mir die Einsicht in diese Dokumente ermöglicht zu haben. Da ich nicht alle Geburtsdaten der Schüler dieses Liceums habe, kann ich wenigstens aus dem Klassenbuch das Geburtsjahr mit einiger Wahrscheinlichkeit feststellen, wenigstens als Anhaltspunkt.

Wie geht es Ihnen gesundheitlich? Bitte um einige Zeilen. Hoffe auch heuer wieder nach Câmpulung, Gura Humora, Suceava und Piatra Neamț fahren zu können. Vor allem will ich Prof.Balan aufsuchen dem ich einige Fotografien meines Vaters übergeben möchte. In seinem letzten Schreiben, bittet er mich Ihnen liebe Tante seine allerbesten Wünsche für Ihre baldige Genesung zu übermitteln.

Schliesse diesem Brief ein Gutachten betreffend die zwei Siegelringsteine derenAbdruck ich einer gründlichen Untersuchung unterworfen habe.

genealogici și vreau să închei cu rugămintea ca atunci când ai odată timp și dispoziție, să îmi dai puțin știri despre voi. Soția ta trebuie să se fi întors acasă și te rog să îi transmiți sărutările mele de mâini. De la Zoe și Lutza multe salutări. Thinka ne-a părăsit din nou în urmă cu câteva zile, a fost după 25 de ani de revedere și astfel a rămas aici puțin mai mult decât plănuiise inițial. Te salută cu multă afecțiune Al tău [Semnătura olografă]: Imre [Pe plic, ca expeditor:] Emmeric Medveczky, 74 Tübingen, Schaffhausenstr.33” **N.B.:** Din familia cavalerilor Dobrovolschi von Buchenthal provenea mama lui Iancu Flondor, Isabela Flondor născută Dobrovolschi von Buchenthal, bunica lui Șerban Flondor.

¹³ Teodor Bălan (1885–1972), istoric specialist al Bucovinei, fost director al Arhivelor Statului din Cernăuți în perioada interbelică, autor și al unor lucrări genealogice între care un studiu despre familia Onciul (1927), locuia pe atunci la Gura Humorului.

Umarmen Sie Sanda und alle Kinder aufs herzlichste und Sie liebe Tante Marga umarmt Nadèje und ich mit ergebenen

Handküssen

Șerban”¹⁴

4. Scrisoare autografă a lui Emeric Medveczky (de Besterceze) către vărul său Șerban Flondor:

„28/I [fără an]

Lieber Serban!

Niki schrieb mir, dass Du unser Familienwappen, resp. einen Siegelabdruck haben möchtest.

Nun – mein Siegel hat mir Niki verschustert und ich habe bloss einen Teil unseres Stammbaumes, welchen mir mein Cousin aus Lyon (Emerik) schickte und welches ich sowieso nicht mitnehmen kann.

Ich schicke es Dir beiliegend, es ist darauf auch das Wappen gezeichnet.

Zur näheren Erklärung: der Bär ist in blauem Felde, der Boden unter dem Bären ist grün. In der rechten Pranke hält er ein Schwert und in der linken ein Doppelkreuz [crucea lorenă]. Das gezeichnete Wappen ist insofern nicht richtig, als um das Wappen ein Helmschmuck (rechts gold und blau, links silber und rot) ist und auf dem Helm sitzt als Helmkleinod wieder der Bär mit Schwert und Doppelkreuz in den Pranken.

¹⁴ “București, 31 iulie 1967 Dragă Tante Marga,

Vă rog să iertați întârzierea scrisorii mele; ea este cauzată de două împrejurări: Nadèje a trebuit din cauza piciorului ei (tromboflebită) să stea câteva zile liniștită în pat cu piciorul întins, în același timp Mircea a avut o gripă rea cu 39.5° temperatură, astfel că am avut treabă ca sanitar. Am transcris scrisoarea lui Gheorghe Hurmuzaki din chirilică și mi-am permis, fără să iau înainte aprobarea Dumneavoastră, să trimit o copie a acestei scrisori prof. Bălan, care primise deja de la Dumneavoastră încuviințarea să copieze scrisorile Hurmuzaki. Căutând prin hârtiile mele ultima scrisoare către mine de la unchiul Sever, totodată și o scrisoare a unchiului către generalul Rosetti. Cu ocazia unei vizite ale mele la Brașov, care să sperăm că va fi în curând, voi aduce amândouă scrisorile cu mine. Având, după cum spuneam, copia scrisorii lui Gheorghe Hurmuzaki către părinții săi, scrisă în ziua de Crăciun la Viena în 1841, îmi permit să anexeze originalul acestei scrisori pe care o trimit recomandată cu confirmare de primire, pentru a avea siguranța că originalul a ajuns din nou în mâinile Dumneavoastră. Catalogele liceului din Buczacz le aduc data viitoare personal. Încă o dată, dragă mătușă, multe mulțumiri respectuoase pentru că mi-ați permis să mă uit în aceste documente. Neavând toate datele de naștere ale elevilor acestui liceu, pot să stabilesc măcar anul de naștere din catalog cu o anumită probabilitate, cel puțin orientativ. Cum vă simțiți cu sănătatea? Vă rog să-mi trimiteți câteva rânduri. Sper de asemenea să pot merge în curând la Câmpulung, Gura Humorului, Suceava și Piatra Neamț. Mai ales vreau să îl caut pe prof. Bălan căruia aș vrea să îi dau câteva fotografii ale tatălui meu. În ultima sa scrisoare mă roagă să vă transmit, dragă mătușă, cele mai bune urări ale sale pentru însănătoșirea Dumneavoastră grabnică. Anexeze acestei scrisori o recomandare privitoare la cele două pietre de inel sigilare a căror amprentă am supus-o unei examinări detaliate. Îmbrățișați pe Sanda și pe toți copiii cu cea mai mare afecțiune și pe Dumneavoastră, dragă Tante Marga vă îmbrățișează Nadèje și cu mine cu respectuoase/ sărutări de mâini, Șerban”.

Notabene: das Doppelkreuz wird bloss von der katholischen Linie der Familie getragen, die protestantische Linie hat es nicht.

Zum Stammbaum füge ich hinzu, dass ihn ein Mitglied der polnischen Linie gezeichnet hat, daher die Vornamen teilweise polonisiert sind. So figuriert mein Bruder Gyuri als "Jerzy" und Tibor ist fälschlich "Fileon" geschrieben.

So weit die Wappengeschichte. Verzeihe bitte die schlampige Schrift, bin sehr in Eile und Hast mit den Vorbereitungen zu unserer Reise. Wir wissen aber noch nicht, wann es losgeht.

Vielleicht wird es möglich sein, dass wir uns vor unserer Abreise noch sehen, falls nicht so wünsche ich Dir und den Deinen alles Beste für die Zukunft.

Mit herzlichen Grüßen

Dein Imre"

[Pe plic, în calitate de expeditor]: „Imre Medveczky, Dumbrăveni, str.Horia 2, Raion Sighișoara”¹⁵.

5. Notă manuscrisă de Șerban Flondor:

„Zeugniss

Endesgefertigter Ing.Șerban I. Flondor, in meiner Eigenschaft als gewesener Eigentümer des Domeniums "Flondoreni" – Storojinetz – Komaresti, und des Waldgutes "Lauria" Gemeinde Straja, im Gesamtausmasse von 2000 ha (Acker, Wiesen, Weiden) landwirtschaftlich genutzter Fläche, und 4000 ha Wald mit Forst und Sägebetrieb, bestätige hiemit dass:

Herr Alexander Flondor¹⁶, geb.an 4.Febr.1902, vom 30.Oktober 1924 bis 31.Dezember 1931 als Güterdirektor des obgenannten Dominiums tätig war, und

¹⁵ „28/I [fără an]

Dragă Șerban! Niki mi-a scris că ai dori stema familiei noastre, respectiv o amprentă sigilară. Acum – sigiliul meu mi l-a meșterit Niki și eu am doar o parte a arborelui nostru genealogic, pe care mi l-a trimis vărul meu de la Lyon (Emeric) și pe care oricum nu îl pot lua cu mine. Ți-l trimit alăturat, stema este desenată pe el. Pentru o explicație mai clară: ursul este în câmp albastru, pământul pe care stă ursul este verde. In laba dreaptă ține o spadă și în cea stângă o cruce dublă [crucea lorenă]. Stema desenată nu este încă corectă în această ipostază, întrucât stema are o decorație a coifului (în dreapta aur și albastru, în stânga argint și roșu) și pe coif stă în cimier tot ursul cu spada și crucea dublă în labe. Nota bene: crucea dublă este purtată de ramura catolică a familiei, cea protestantă nu o are. Așa la arborele genealogic că l-a desenat un membru al ramurii poloneze, de aici prenumele sunt parțial polonizate. Așa figurează fratele meu Gyuri ca „Jerzi” și Tibor este scris în mod greșit „Fileon”. Atât despre povestea cu blazoanele. Iartă-mă, te rog, pentru scris, mă grăbesc foarte mult cu pregătirile pentru călătoria noastră. Nu știm încă când va fi plecarea. Poate că va fi posibil să ne mai vedem înainte de plecarea noastră, dacă nu, îți urez ție și alor tăi tot ce este mai bun pentru viitor. Cu salutări cordiale, Al tău Imre [Pe scrisoare, ca expeditor:] „Imre Medveczky, Dumbrăveni, str. Horia 2, Raion Sighișoara”

dass derselbe über eigenes Verlangen seinen Posten aufgegeben hat um als II^{ter} Direktor die Leitung des in Karapczin am/S gelegenen Gutes, mit Spiritus und Presshefefabrik zu übernehmen.

Obiges Zeugnis eigenhändig geschrieben habe ich über Verlangen Herrn Alexander N.Flondors diesem ausgefolgt¹⁷.

6. „Lăzile Zotta – Buftea

Lada 1

Scrisori și documente familiare [de fapt familiale] Zotta – Hurmuzachi – Flondor, studii genealogice și alte documente, genealogii familiei boierești Moldova

Lada 2

Cărți istorico-genealogice, moderne și străine (biblioteca tatei)

Lada 3

Cărți istorico-genealogice

Lada 4

Scrisori, acte, documente familiare și studiile tatei (manuscrite)

Lada 5

Cărți istorico-genealogice române și străine

Lada 6

Cărți istorice literare române, străine

Lada 7 (Cufăr mare)

Cărți valoroase, literatură, artă străină

+ 4 lăzi cu portrete familie

Iancu Zotta¹⁸

Conform inventar original”

7. Arborele genealogic al familiei Flondor¹⁹, transcris de Ferdinand Bartsch, cu completări de Mihai Sorin Rădulescu (copie în colecția mea)

¹⁶ Alexandru N. Flondor era văr primar cu Șerban Flondor, fiind fiul baronului Nicolae Flondor, fost primar al Cernăuților, frate cu Iancu cavaler de Flondor. Despre filiația sa, vezi în continuare, anexa nr. 7 – arborele genealogic al familiei Flondor.

¹⁷ “Mărturie Subsemnatul ing. Șerban I. Flondor, în calitatea mea de fost proprietar al domeniului <<Flondoreni>> - Storojineț – Comărești, și al pădurii <<Lauria>> comuna Straja, în dimensiuni totale de 2000 ha pământ folosit în agricultură (pământ arabil, pașiști, pășuni), și 4000 ha de pădure cu utilaj forestier și joagăr, confirm prin prezenta că: Domnul Alexandru Flondor, născut la 4 febr. 1902, a fost director al bunurilor mai sus-menționatului domeniu între 30 octombrie 1924 și 31 decembrie 1931, și că același a renunțat la postul său la propria sa cerere, pentru a prelua ca al II-lea director conducerea domeniului Carapcin aflat la sud, cu fabrică de spirt și de drojdie.

Mărturia de mai sus am scris-o cu mâna mea, la cererea domnului Alexandru N. Flondor”.

¹⁸ Magistratul Iancu Zotta era fiul genealogistului Sever Zotta și văr primar cu Șerban Flondor.

¹⁹ Din motive tehnice, genealogia familiei Flondor a fost redată sub forma unei liste în care numărul curent al fiecărei persoane indică filiația sa. Astfel 1.) este tatăl lui 1.1.), 1.2.), 1.3.), 1.4.) și 1.5.).

Generația I:

- 1.) Toader Albotă zis Flondor²⁰, mare armaș 1678
= Măriuța Gherman, fiica lui Grigoraș Gherman și a Chelsinei, nepoata lui Solomon Bârlădeanu

Generația a II-a:

- 1.1.) Constantin Flondor
= Maria Preda
- 1.2.) Catinca
= Ilie Sahin
- 1.3.) Șerban Flondor (1687–1768)²¹, vtorii medelnicer 1745-1762
= Anița Vasile Bainski
- 1.4.) Anița
= Sandu Krupenski
- 1.5.) Iordache Flondor, 1706
= I. Maria Gr. Mironescu
II. Anița Daniel

Generația a III-a:

- 1.1.1.) Maria
= Enachi
- 1.3.1.) Lupa, 1791
= Ioniță Stârcea zis Crăcalie, mare șetrar
- 1.3.2.) Ioan (+ 1784)
= Anastasia Gh. Arapu
- 1.3.3.) Toader Flondor, 1772, 1800
= I. Anița Stârcea
II. Anița Const.Samson
- 1.5.1.) Negoiță
- 1.5.2.) Ileana
= Nicolae Ilski
- 1.5.3.) Toma
- 1.5.4.) Vasile

Generația a IV-a:

- 1.3.2.1.) Vasile, vornic, cavaler de Flondor 1789
- 1.3.2.2.) Anița

²⁰ Ascendența acestuia este cunoscută prin cercetările lui Sever Zotta, publicate într-un articol despre familia Albotă-Flondor. În realitate, așadar, spița familiei Flondor este mult mai veche, urcând în veacul al XVI-lea.

²¹ De la acest strămoș provine prenumele heraldistului și genealogistului Șerban Flondor.

- = 1775 Manole Potlog
- 1.3.2.3.) Gheorghe cavalier de Flondor 19. XI. 1789
 - = Anița Strișcă
- 1.3.2.4.) Maria (+ 1791)
 - = Vasile cavalier de Wassilko
- 1.3.2.5.) Constantin cavalier de Flondor (+ 1819)
 - = Paraschiva de Kalmuțki
- 1.3.2.6.) Alexandru (+ 1791)
- 1.3.2.7.) Ioniță cavalier de Flondor
- 1.3.2.8.) Safta
- 1.3.2.9.) Dumitru cavalier de Flondor
 - = 1794 Ana de Wassilko

Generația a V-a:

- 1.3.2.3.1.) Iordache (1798–1868)
 - = Catinca Gafencu
- 1.3.2.5.1.) Catrina (n. 1819)
 - = Vasile de Grigorcea
- 1.3.2.5.2.) Nastasia
 - = Ion de Perjul
- 1.3.2.5.3.) Nicolae
 - = Catrina Kârste
- 1.3.2.5.4.) Maria
 - = Gheorghe de Vlad
- 1.3.2.5.5.) Vasile
- 1.3.2.5.6.) Elisabeta
 - = Nicolae cavalier de Verdeș
- 1.3.2.5.7.) Gheorghe (2. X. 1799–24. I. 1848)
 - = Catrina Teutul
- 1.3.2.5.8.) Ion
- 1.3.2.9.1.) Mihai
- 1.3.2.9.2.) Dimitrie
- 1.3.2.9.3.) Ion
- 1.3.2.9.4.) Izidor
- 1.3.2.9.5.) Leon
- 1.3.2.9.6.) Cassandra
 - = Alexandru Giurgiuvan(u)
- 1.3.2.9.7.) Gheorghe
 - = Elena de Wolcinski
- 1.3.2.9.8.) Maria

= Ionică de Ianoș

Generația a VI-a:

1.3.2.3.1.1.) Manole

= I. Elena de Zotta (div.; sora lui Sever Zotta; recăsătorită cu Iancu
cavaler de Flondor

II. ...

1.3.2.3.1.2.) Catrina (1843–1920)

= Alexandru baron Wassilko de Serecki

1.3.2.3.1.3.) Olimpia

= Emanuel de Tabora

1.3.2.3.1.4.) Alexandru

1.3.2.3.1.5.) Gheorghe

= I. Ștefania de Aywas

II. Catinca de Kalmuțki

1.3.2.5.3.1.) Gheorghe

= Isabella Dobrovolski de Buchenthal

1.3.2.5.3.2.) Eufrosina

= Gheorghe baron de Hurmuzaki²²

1.3.2.5.5.1.) Dumitru (1844–1898), nobil ereditar rus

= Olga Filodor (1862–1925)

1.3.2.9.7.1.) Gheorghe

= Aglaia de Goian

1.3.2.9.7.2.) Nicolae (1841–1859)

1.3.2.3.1.1.1.) Maria (1896–18. III. 1962)

= Gheorghe A. Cuza, profesor universitar, ministru (fiul lui A. C.
Cuza)

1.3.2.5.3.1.1.) Aglae

1.3.2.5.3.1.2.) Costache

1.3.2.5.3.1.3.) Catrina

1.3.2.5.3.1.4.) Teodor (1862–1908), compozitor

= Maria Czuntu (+ 1950) (soră cu compozitorul Paul Czuntu și cu
mama muzicianului Mihail Jora)

1.3.2.5.3.1.5.) Iancu (1865–1924), președintele Consiliului Național al Bucovinei,
ministrul Bucovinei

= Elena Zotta

1.3.2.5.3.1.6.) Elena

²² Este vorba de cărturarul Gheorghe Hurmuzaki, autorul scrisorii publicate în anexa nr. 1 a acestui articol.

- = Ion Mavrocordat (din ramura de la Dângeni, Dorohoi), prefect de Dorohoi
- 1.3.2.5.3.1.7.) Nicolae baron de Flondor 1913, primar al Cernăuților
= Elena de Grigorcea
- 1.3.2.5.5.1.1.) George (1878–1918)
= ... Andrieș
- 1.3.2.5.5.1.2.) Nadeja (n. 1879)
= Serghie Melgunov, general
- 1.3.2.5.5.1.3.) Constantin (1885–1921)
- 1.3.2.5.5.1.4.) Aglae (1886–1915)
- 1.3.2.5.5.1.5.) Anastasia (n. 1888)
= I. Victor Boniface
II. Nicolae Ștefănescu, căpitan
- 1.3.2.5.5.1.6.) Anna (1889–1942)
= ... Popovici
- 1.3.2.9.7.1.1.) Otto
= Natalia de Grigorcea
- 1.3.2.9.7.1.2.) Ileana (n. 22. XI. 1866 Cernăuți)
= I. 28. II. 1889, George baron de Stârcea (2. II. 1864 Crasna – 4. IV. 1897 Viena)
II. 3. VII. 1898, Anatole conte Bigot de Saint-Quentin (n. 7. III. 1849 Viena)

Generația a VII-a:

- 1.3.2.5.3.1.4.1.) Constantin (+ 1942), mareșal al Palatului
- 1.3.2.5.3.1.4.2.) Gheorghe, rezident regal în Bucovina
= Lucia de Ștefanovicz
- 1.3.2.5.3.1.4.3.) Isabella
- 1.3.2.5.3.1.4.4.) Florica
= Ion Racoviță, general
- 1.3.2.5.3.1.5.1.) **Șerban cavalier de Flondor** (14. II. 1900–1971), heraldist și genealogist
= 9 iulie 1936 Bufta, Nadēja Știrbei (n. Dărmănești, Bacău, 26. VI. 1897 st. n.)
- 1.3.2.5.3.1.5.2.) Neagoe cavalier de Flondor (31. VII. 1901–1951)
= Elena Grigorcea (n. 1. XI. 1908)
- 1.3.2.5.3.1.5.3.) Mircea cavalier de Flondor
- 1.3.2.5.3.1.7.1.) Radu (20. II. 1900–30. XI. 1956, înmormântat la cimitirul Bellu), ministru plenipotențiar
= I. ...
II. Maria Vasiliu

- 1.3.2.5.3.1.7.2.) Alexandru
= Daisy Reichsgräfin Leszenski von Bukova (div.)
1.3.2.5.3.1.7.3.) Elena
= Edmond von Bohusiewicz
1.3.2.5.5.1.1.1.) Dumitru (n. 1911)
1.3.2.5.5.1.1.2.) Victor (n. 1914)
1.3.2.9.7.1.1.1.) Aglae
= Aramis Frenkian, istoric al filozofiei, profesor universitar

Generația a VIII-a:

- 1.3.2.5.3.1.4.2.1.) Tudor (1928–1952)
1.3.2.5.3.1.5.1.1.) Iancu (n. 11. X. 1937 Berna)
= ...
1.3.2.5.3.1.5.1.2.) Mircea (n. 11. II. 1941 București)
1.3.2.5.3.1.5.2.1.) Maria-Ioana (Miona) (n. 22. III. 1937)
= Radu Miclescu (fiul comandorului de aviație George Miclescu
și al primei sale soții Magda născută Țaicu)

Generația a IX-a:

- 1.3.2.5.3.1.5.1.1.1.) Marina Angela (n. 28. VI. 1960 București)

**UN NOBLE DE BUCOVINE A BUCAREST ET LA RESSUSCITATION
DES ETUDES GENEALOGIQUES ROUMAINS**

- Résumé -

L'article essaie de restituer la figure de Șerban Flondor (1900–1971), fils de l'homme politique Iancu chevalier de Flondor (1865–1924), grand propriétaire en Bucovine, dans le district de Storojineț. Il était issu d'une ancienne famille de boyards, attestée dès le XVIe siècle, sous le nom de "Albotă". Șerban Flondor, qui descendait des familles nobles roumaines Zotta et Hurmuzaki, était un passionné de l'héraldique et de la généalogie, avec un intérêt tout particulier pour la noblesse de la Bucovine. Ancien élève de l'Institut Theresianum de Vienne, il incarnait l'atmosphère de l'ancien Empire Autrichien, tout en étant roumain. A la suite de sa participation au Congrès International d'Héraldique et de Généalogie de Vienne en 1970 et à son initiative, on a créé l'année suivante la Commission d'Héraldique, de Généalogie et de Sphragistique auprès de l'Institut d'Histoire "N.Iorga" de Bucarest, la première et la seule association de ce type fondée en Roumanie après la seconde guerre mondiale. Cette association a déployé une activité féconde, mais très peu médiatisée, de trois décennies et demi.